

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-79-19

Druk nr 3581

Warszawa, 24 czerwca 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie dokumentacji granicznej określającej przebieg linii granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, podpisanej w Wilnie dnia 17 lutego 2018 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie dokumentacji granicznej określającej przebieg linii granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, podpisanej w Wilnie dnia 17 lutego 2018 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie dokumentacji granicznej określającej przebieg linii granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, podpisanej w Wilnie dnia 17 lutego 2018 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 17 lutego 2018 r. w Wilnie została podpisana Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie dokumentacji granicznej określającej przebieg linii granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ANDRZEJ DUDA

PREZES RADY MINISTRÓW

MATEUSZ MORAWIECKI

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o wspólnej granicy państwowej, stosunkach prawnych na niej obowiązujących oraz współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach granicznych, sporządzona w Wilnie dnia 5 marca 1996 r., nakłada na Strony konieczność wyraźnego utrzymania granicy państwowej oraz prowadzenia okresowych kontroli jej przebiegu.

Artykuł 1 ustęp 2 powyższej Umowy wskazuje, że przebieg linii granicy państwowej określa dokumentacja graniczna wymieniona w odrębnej umowie.

Zgodnie z art. 1 Protokołu do Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o wspólnej granicy państwowej, stosunkach prawnych na niej obowiązujących oraz o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach granicznych, sporządzonej w Wilnie dnia 5 marca 1996 r., Polsko-Litewska Komisja Graniczna przeprowadziła w latach 2000–2003 oraz 2011–2012 pierwszą wspólną kontrolę przebiegu polsko-litewskiej granicy państwowej oraz na podstawie jej wyników sporządziła dokumentację graniczną, w skład której wchodzi następujące dokumenty (dokumentacja graniczna):

- 1) opis protokolarny przebiegu linii granicy państwowej;
- 2) mapa granicy państwowej;
- 3) protokoły znaków granicznych;
- 4) wykaz współrzędnych znaków granicznych oraz punktów matematycznych wyznaczających przebieg granicy państwowej;
- 5) protokół końcowy pierwszej wspólnej kontroli przebiegu polsko-litewskiej granicy państwowej, przeprowadzonej przez Polsko-Litewską Komisję Graniczną.

Pierwszą wspólną kontrolę przebiegu polsko-litewskiej granicy państwowej (zwaną dalej „wspólną kontrolą”) przeprowadziła Polsko-Litewska Komisja Graniczna (zwaną dalej „Komisją Graniczną”) powołana zgodnie z artykułem 32 Umowy. Podstawą prawną przeprowadzenia wspólnej kontroli były postanowienia artykułu 34 Umowy.

W celu opracowania warunków technicznych przeprowadzenia wspólnej kontroli, projektów dokumentów technicznych, zasad kontroli realizacji prac geodezyjnych,

kartograficznych i budowlanych oraz przygotowania projektu dokumentacji granicznej, Komisja Graniczna powołała Wspólną Grupę Techniczną Polsko-Litewskiej Komisji Granicznej (zwaną dalej „Wspólną Grupą Techniczną”).

Prace w terenie zostały przeprowadzone w latach 2000–2003. Na podstawie ich wyników Komisja Graniczna opracowała wersję roboczą dokumentacji granicznej zawierającą dane dotyczące przebiegu i oznakowania polsko-litewskiej granicy państwowej, którą zatwierdziła podczas 7. posiedzenia w styczniu 2004 r. Brak trójstronnych umów międzynarodowych o punktach styku granic państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Litewskiej i Republiki Białorusi oraz Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Litewskiej i Federacji Rosyjskiej uniemożliwił zakończenie opracowania dokumentacji granicznej. Komisja Graniczna podjęła decyzję, że zakończy jej opracowanie po wejściu w życie dokumentów demarkacyjnych punktów styków granic państwowych sporządzonych na podstawie trójstronnych umów międzynarodowych.

Podczas przeprowadzonego w kwietniu 2011 r. spotkania roboczego przewodniczących delegacji Komisji Granicznej z uwagi na duże zmiany sytuacji terenowej na terytorium Republiki Litewskiej, które nastąpiły od czasu sporządzenia map granicy państwowej stanowiących część opracowanej dokumentacji granicznej, podjęto decyzję o ich aktualizacji z wykorzystaniem ortofotomap przygotowanych przez Stronę litewską w 2011 r. Komisja Graniczna uznała również za celowe dokonanie pomiarów kontrolnych linii brzegowych rzeki Marycha (Mara) i strumienia bez nazwy, w związku z artykułem 34 ustęp 1 Umowy. Prace zostały wykonane w latach 2011–2012. Na ich podstawie została zaktualizowana wersja robocza dokumentacji granicznej.

W dniu 27 października 2005 r. w Wilnie, zostało podpisane Porozumienie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Republiki Litewskiej i Rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie określenia punktu styku granic państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Litewskiej i Federacji Rosyjskiej, natomiast w dniu 16 września 2009 r. (również w Wilnie), zostało podpisane Porozumienie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Republiki Litewskiej i Rządem Republiki Białorusi w sprawie punktu styku granic państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Litewskiej i Republiki Białorusi.

W 2012 r. weszły w życie dokumenty demarkacyjne punktów styków granic państwowych, opracowane na podstawie postanowień wymienionych powyżej porozumień. W związku z tym, Komisja Graniczna podjęła decyzję o wprowadzeniu zawartych w nich danych geodezyjnych do dokumentacji granicznej i zakończeniu jej opracowania w 2013 r.

W ramach wspólnej kontroli zostały wykonane, m.in., następujące prace:

- 1) przegląd i ocena stanu znaków granicznych;
- 2) opracowanie projektu nowego systemu oznakowania przebiegu granicy państwowej oraz wzoru nowej dokumentacji granicznej;
- 3) oznakowanie przebiegu granicy państwowej zgodnie z nowym systemem;
- 4) geodezyjny pomiar wszystkich znaków granicznych po zmianie systemu oznakowania (2002 r.);
- 5) określenie współrzędnych punktów linii granicy państwowej na jeziorach granicznych i oznakowanie ich pomocniczymi znakami granicznymi (pławami drążkowymi);
- 6) geodezyjny pomiar terenowy linii brzegowych rzeki Marycha (Mara) i określenie współrzędnych linii środkowej – punktów matematycznych (2003 r. i 2012 r.);
- 7) geodezyjny pomiar terenowy linii środkowej strumienia bez nazwy – punktów matematycznych (2003 r. i 2012 r.);
- 8) opracowanie i aktualizacja dokumentacji granicznej.

Na podstawie wyników geodezyjnego pomiaru inwentaryzacyjnego przeprowadzonego w 2001 r. stwierdzono, że położenie znaków granicznych w terenie na odcinku lądowym nie uległo zmianie. Do dalszych prac Komisja Graniczna przyjęła współrzędne wyznaczone z pomiaru inwentaryzacyjnego z uwagi na większą dokładność pomiaru.

Podczas wspólnej kontroli ustawionych zostało 20 dodatkowych znaków granicznych (pław) w celu zapewnienia wyraźnie widocznego przebiegu granicy państwowej.

W wyniku zmiany systemu oznakowania polsko-litewska granica państwowa została oznakowana 217 znakami granicznymi (bez znaków granicznych oznaczających trójstyki granic państwowych) oraz 20 pomocniczymi znakami granicznymi w formie pław drążkowych oznaczających przebieg granicy państwowej na jeziorach granicznych:

Bałądź (Balandis), Gaładuś (Gaładusys), Łapuchis (Gilbietis) i Dunajewo (Dunajewas). Decyzję o zmianie systemu oznakowania Komisja Graniczna podjęła ze względu na zły stan techniczny istniejących znaków granicznych, których remont był ekonomicznie nieuzasadniony.

Znaki graniczne zostały ponumerowane kolejno od trójstyku granic państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Litewskiej i Republiki Białorusi oznakowanego pośrednio znakiem granicznym, który ma tylko nazwę – Marycha (Mara) do trójstyku granic państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Litewskiej i Federacji Rosyjskiej oznakowanego znakiem granicznym, który również ma tylko nazwę – Wisztyniec (Vistyitis). Pomocnicze znaki graniczne w formie pław drażkowych ustawione na czterech jeziorach granicznych zostały ponumerowane w sposób ciągły z południa na północ – od numeru 1 do 20.

Przebieg granicy państwowej na jeziorach granicznych Gaładuś (Gaładusys) i Dunajewo (Dunajewas) został jednoznacznie zdefiniowany za pomocą współrzędnych geodezyjnych określonych na podstawie dokumentacji granicznej opracowanej na podstawie Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich o polsko-radzieckiej granicy państwowej, podpisanej dnia 16 sierpnia 1945 r. w Moskwie, sporządzonej dla polsko-litewskiego odcinka granicy państwowej.

Podczas określania przebiegu granicy państwowej na rzece Marycha (Mara) kierowano się zasadami określonymi w artykule 4 ustęp 1 i 2 Umowy, zgodnie z którymi na granicznych wodach płynących linia granicy państwowej jest ruchoma i pokrywa się z linią środkową. Przy jej określeniu znajdujące się na niej zatoki nie będą brane pod uwagę. Za środek rzeki uważa się linię wyrównaną, jednakowo oddaloną od odpowiednio wyrównanych linii brzegów.

W 2003 r. punkty linii środkowej rzeki Marycha (Mara) określono współrzędnymi wyznaczonymi przez interpolację wyrównanych linii brzegowych opracowanych na podstawie wyników geodezyjnego pomiaru brzegów. W przypadku strumienia bez nazwy z uwagi na jego małą szerokość (od około 0,5 m do 1,0 m), punkty linii środkowej zostały określone bezpośrednim geodezyjnym pomiarem terenowym. Linia środkowa rzeki Marycha (Mara) została wyznaczona z dokładnością 1 metra, natomiast strumienia bez nazwy z dokładnością 0,5 metra.

Komisja Graniczna dokonała porównania linii środkowych rzeki Marycha (Mara) i strumienia bez nazwy określonych w 2003 r. z liniami środkowymi określonymi na podstawie zdigitalizowanych linii brzegowych przedstawionych na mapach granicy państwowej w skali 1:25 000 (wydanie 1981 r.). Stwierdziła, że w wielu miejscach występują różnice między liniami środkowymi dochodzące w niektórych przypadkach do 45 metrów. W związku z tym, podjęła decyzję o przeprowadzeniu na wybranych odcinkach ponownego pomiaru rzeki Marycha (Mara) i strumienia bez nazwy, który potwierdził prawidłowość pomiaru z 2003 r. Komisja Graniczna przeprowadziła również wizję terenową, podczas której stwierdziła na podstawie oceny sytuacji terenowej (brak jakichkolwiek śladów dawnych koryt, rzędy starych drzew rosnących bezpośrednio przy brzegach, wysokie i strome brzegi), że nie są możliwe zmiany linii środkowych stwierdzone w wyniku porównań, o których mowa powyżej.

Komisja Graniczna dokonała również analizy dokładności opracowania map granicy państwowej w skali 1:25 000 (wydanie 1981 r.) i stwierdziła:

- teoretyczny błąd w położeniu elementów sytuacji poziomej wynosi $\pm 1,0$ mm (co odpowiada 25 m w terenie),
- błąd wydruku map granicznych, na których przedstawiony został przebieg rzeki Marycha (Mara) i strumienia bez nazwy (błąd pasowania koloru – niebieskiego) będących w dyspozycji Komisji Granicznej wynosi około 0,4 mm (co odpowiada 10 m w terenie).

Na podstawie wyników wizji terenowej, dokładności opracowania map granicznych w skali 1:25 000 oraz dokładności geodezyjnych pomiarów linii brzegowych rzeki Marycha (Mara) – $\pm 1,0$ m i linii środkowej strumienia bez nazwy – $\pm 0,5$ m wykonanych w 2003 r. Komisja Graniczna stwierdziła, że przebieg rzeki i strumienia przedstawiony na mapach granicznych w skali 1:25 000 nie jest wiarygodny i nie może stanowić materiału porównawczego w celu ustalenia wielkości ewentualnych zmian linii środkowych rzeki i strumienia. Ustalenie przyczyn niewłaściwego przedstawienia przebiegu rzeki Marycha (Mara) i strumienia bez nazwy na mapach w skali 1:25 000 uniemożliwia brak zdjęć lotniczych będących podstawą opracowania wymienionych map, jak również brak wyników geodezyjnych pomiarów terenowych.

W 2012 r. przeprowadzono pomiar kontrolny rzeki Marycha (Mara) i strumienia bez nazwy. Na jego podstawie została określona linia środkowa rzeki, którą porównano

z linią środkową określoną w 2003 r. Stwierdzone zmiany położenia linii środkowej spowodowane są zjawiskami naturalnymi (erozją brzegów) i są niewielkich rozmiarów. Znaczna ich część mieści się w przyjętych granicach dokładności pomiarów. Komisja Graniczna uznała, że przywrócenie położenia brzegów do stanu z 2003 r. jest niecelowe ze względów technicznych i ekonomicznych. Mając na uwadze postanowienia artykułu 4 ustęp 1 Umowy, w dokumentacji granicznej zostały zawarte współrzędne linii środkowej rzeki określone na podstawie pomiarów wykonanych w 2012 r.

Na podstawie analizy wyników geodezyjnych pomiarów punktów linii środkowej strumienia bez nazwy wykonanych w 2003 r. i 2012 r., Komisja Graniczna stwierdziła, że różnice w położeniu linii środkowych mieszczą się w założonych granicach dokładności pomiaru. W dokumentacji granicznej zostały zawarte współrzędne linii środkowej określone w 2012 r.

Część stwierdzonych różnic między liniami środkowymi określonymi na podstawie pomiarów wykonanych w 2003 r. i 2012 r., spowodowana została utrudnioną jednoznaczną identyfikacją linii brzegowych w terenie, która w dużym stopniu zależy od osoby wykonującej pomiar.

Współrzędne linii środkowej oraz graficzne przedstawienie położenia linii brzegowych i linii środkowej rzeki Marycha (Mara) oraz linii środkowej strumienia bez nazwy opracowane odpowiednio w skali 1:2000 i 1:1000 zawarte są w dokumencie „Wykaz współrzędnych znaków granicznych oraz punktów matematycznych wyznaczających przebieg granicy państwowej”.

Po wejściu w życie Umowy, polsko-litewska granica państwowa będzie przebiegała tak, jak została przedstawiona w dokumentacji granicznej.

II. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Umowy

Umowa oddziałuje na Straż Graniczną w zakresie realizacji przez formację zadań związanych z ochroną granicy państwowej, utrzymaniem granicy państwowej (w zakresie widoczności jej przebiegu) oraz kontrolą i utrzymaniem znaków granicznych.

Umowa dotyczy między innymi funkcjonariuszy Straży Granicznej pełniących służbę w bezpośredniej ochronie granicy państwowej oraz realizujących zadania w zakresie kontroli oznakowania i przebiegu granicy państwowej.

Reguluje kwestie związane z wprowadzeniem do obowiązującego stanu prawnego dokumentacji granicznej i wynika w tym zakresie z przepisów Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o wspólnej granicy państwowej, stosunkach prawnych na niej obowiązujących oraz współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach granicznych, sporządzonej w Wilnie dnia 5 marca 1996 r.

Umowa dotyczy krajowych osób fizycznych w zakresie ich praw i obowiązków w relacjach z pełniącymi służbę w bezpośredniej ochronie granicy państwowej funkcjonariuszami Straży Granicznej. Postanowienia Umowy nie dotyczą osób prawnych.

W zakresie przepisów prawa krajowego powiązana jest z przepisami ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1869 i 2399), w zakresie artykułu 2 przedmiotowej ustawy, zgodnie z którym przebieg granicy państwowej na lądzie oraz rozgraniczenia morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego z państwami sąsiednimi określony jest umowami międzynarodowymi zawartych przez Rzeczpospolitą Polską.

Wejście w życie Umowy nie spowoduje żadnych negatywnych skutków politycznych w stosunkach między obydwojoma państwami.

Wejście w życie Umowy nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków w sposób znaczący, ani też dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa niż przewidziane w danej części budżetowej.

Wejście w życie Umowy nie spowoduje żadnych negatywnych skutków społecznych i gospodarczych.

III. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Umowy

W celu wykonania Umowy nie jest konieczne przyjęcie żadnych dodatkowych środków prawnych.

IV. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Przebieg granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej należy do spraw państwowych najwyższej rangi (art. 26 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, że terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepodzielne, a granice państwa nienaruszalne). W związku ze spełnieniem przesłanek określonych w art. 89 ust. 1 pkt 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotową Umową, powinno nastąpić w trybie ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443, z późn. zm.). Rzeczpospolita Polska i Republika Litewska w art. 2 ust. 1 Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy, sporządzonego w Wilnie w dniu 26 kwietnia 1994 r., uznały istniejącą między nimi i wytyczoną w terenie granicę za nienaruszalną oraz zobowiązały się wzajemnie do bezwzględnego poszanowania ich suwerenności i integralności terytorialnej. Następnie w Umowie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o wspólnej granicy państwowej, stosunkach prawnych na niej obowiązujących oraz współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach granicznych, sporządzonej w Wilnie dnia 5 marca 1996 r. Strony potwierdziły przebieg istniejącej między nimi i wytyczonej w terenie granicy państwowej. Przedmiotowa Umowa stanowi wykonanie art. 1 ust. 2 wymienionej ostatnio Umowy, który nakłada na Strony obowiązek wymienienia w odrębnej umowie dokumentacji granicznej określającej przebieg linii granicy państwowej.

Umowa

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie dokumentacji granicznej określającej przebieg linii granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Litewskiej, zwane dalej
„Stronami”

- kierując się zasadami poszanowania suwerenności, integralności terytorialnej państw i nienaruszalności granicy państwowej,
- realizując zobowiązania wynikające z Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o wspólnej granicy państwowej, stosunkach prawnych na niej obowiązujących oraz współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach granicznych, sporządzonej w Wilnie dnia 5 marca 1996 r., zwanej dalej „Umową z 1996 r.”

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Przebieg linii granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską określa, zgodnie z postanowieniami Umowy z 1996 r., dokumentacja graniczna opracowana na podstawie wyników pierwszej wspólnej kontroli przebiegu polsko-litewskiej granicy państwowej, przeprowadzonej przez Polsko-Litewską Komisję Graniczną. Dokumentacja graniczna określa również istniejący system oznakowania granicy państwowej.
2. Dokumentację graniczną, o której mowa w ustępie 1, będącą integralną częścią niniejszej Umowy, stanowią:
 - 1) Opis protokolarny przebiegu linii granicy państwowej;
 - 2) Mapa granicy państwowej;
 - 3) Protokoły znaków granicznych;
 - 4) Wykaz współrzędnych znaków granicznych oraz punktów matematycznych wyznaczających przebieg granicy państwowej;
 - 5) Protokół końcowy pierwszej wspólnej kontroli przebiegu polsko-litewskiej granicy państwowej, przeprowadzonej przez Polsko-Litewską Komisję Graniczną.

Artykuł 2

Dokumenty wymienione w artykule 1 ustęp 2, mogą być aktualizowane stosownie do postanowień Umowy z 1996 r. przez Polsko-Litewską Komisję Graniczną. Taka zmiana odpowiedniej części obowiązującej dokumentacji granicznej nie jest uważana za zmianę niniejszej Umowy, chyba że Strony postanowią inaczej.

Artykuł 3

Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji i wejdzie w życie z dniem otrzymania ostatniej noty stwierdzającej wykonanie przez każdą ze Stron niezbędnych procedur wewnętrzpaństwowych.

Niniejszą Umowę sporządzono w Wilnie dnia 17 lutego 2018 roku w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, każdy w językach polskim i litewskim, przy czym obydwa teksty posiadają jednakową moc.

**Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej**

**Z upoważnienia Rządu
Republiki Litewskiej**

Warszawa, 28 maja 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1073.2015 / 11 / ebk

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie dokumentacji granicznej określającej przebieg linii granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, podpisanej w Wilnie dnia 17 lutego 2018 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu